

BEZOEK DE GUCHT AAN WASHINGTON OVER CONGO ENIG CONCRETE ELEMENT

# „Hartelijk”, lang onderhoud

BRUSSEL — De ontmoeting tussen premier Verhofstadt en president Bush gistermorgen verliep in een zeer hartelijke sfeer maar leverde geen verrassingen op. Op de duur na: in plaats van het voorziene halfuur duurde het gesprek in de Lambermont 70 minuten.

**I**RAK kwam niet ter sprake — onder de meningsverschillen wordt een dikke streep getrokken en de VS zijn intussen op de hoogte van wat kan en — vooral — niet kan voor België. Het gesprek draaide rond vier grote thema's: de transatlantische betrekkingen, het Midden-Oosten, het Kyoto-protocol én Congo.

Dat laatste leverde het enige concrete element op: minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht reist in maart naar Washington om te kijken of de VS bereid zijn te helpen bij de opleiding van brigades voor het nieuwe, eengemaakte Congolese leger.

Volgens Belgische bronnen maakte Bush („informeel, recht voor de raap”) duidelijk waarom hij deze reis naar Europa maakte: de uitdagingen op wereldniveau — zoals de verspreiding van democratie — zijn zo groot dat de VS een sterk Europa nodig hebben.

Verhofstadt plaatste zich 's namiddags op diezelfde lijn in zijn inleiding op de toespraak van Bush: „Net als de mens, hebben de vrije wereld en het pad richting democratie twee sterke benen nodig om vooruit te komen: de VS en een verenigd Europa.”

Verhofstadt zou Verhofstadt niet zijn als hij geen ideetje lanceerde

om die transatlantische relaties te versterken: twee keer per jaar een informele ontmoeting organiseren tussen de EU en de VS, waarbij politici zonder medewerkers een vrije en franke discussie zouden voeren over internationaal beleid. Bush noemde het volgens Belgische bronnen een „interessant concept”. Het blijft afwachten of er iets van in huis komt.

## VRIJE WERELD HEEFT TWEE STERKE BENEN NODIG: VS EN EU

Ook voor het Midden-Oosten had de Belgische premier een idee klaar om er na een eventueel vredesakkoord tussen Israël's en Palestijnen de democratie te verspreiden, zonder wapens: een akkoord afsluiten waarbij alle buurlanden van Israël

en Palestina zich ertoe verbinden de democratische vrijheden en mensenrechten te respecteren — naar het voorbeeld van het Helsinki-akkoord dat mee tot de implosie van de Sovjet-Unie leidde.

Inzake Kyoto wees Verhofstadt op de inspanningen die België doet om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Hij wees erop dat Antwerpen na Houston (in Bush' thuisbasis Texas) de sterkste concentratie aan chemische industrie heeft. Maar Bush blijft bij zijn standpunt dat de VS dit probleem op hun manier aanpakken: via de actieve promotie van nieuwe technologie in de VS én de samenwerking terzake met landen in volle economische ontwikkeling om internationale normen te halen.

Ondanks de hartelijke sfeer viel een uitnodiging voor het Witte Huis niet in de bus van de Belgische premier: „We hebben daar ook niet naar zitten hengelen.” **(bar)**

## De Gucht oneens met De Hoop Scheffer over Navo

Van onze redacteur  
Bernard Bulcke

BRUSSEL — De Belgische minister van Buitenlandse Zaken, Karel De Gucht, is het niet eens met secretaris-generaal Jaap de Hoop Scheffer van de Navo. Die pleit ervoor om de rol van de Navo ook inzake politieke dialoog te versterken. Voor De Gucht is „de EU het kanaal voor politiek overleg met de VS en niet de Navo”.

Zondag zei De Hoop Scheffer in het NOS-televisieprogramma *Buitenhof* en diverse interviews dat de Navo versterkt moet worden als politiek overlegorgaan. Hij deed dat in antwoord op de suggestie van de Duitse kanselier, Gerhard Schröder, om de transatlantische structuren aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden. Schröder lanceerde tien dagen geleden in München het idee om een gemengde expertengroep van de VS en de EU op te richten om de problemen te bespreken.

Van Amerikaanse zijde en door De Hoop Scheffer is daarop negatief gereageerd. Zondag zei de secretaris-generaal dat hij de groep experts niet ziet zitten omdat de ministers van Buitenlandse Zaken binnen de Navo de politieke kwesties moeten bepreken. Heel subtiel voegde hij eraan toe „het eens te zijn met de kanselier dat de politieke dialoog binnen de Navo versterkt moet worden”. Vandaag wil De Hoop Scheffer de kwestie aan kaarten onder de staatshoofden en regeringsleiders die op de Navo overleg plegen met de Amerikaanse president George Bush.

Gisteravond zei minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht daarover na de EU-ministerraad dat hij het niet eens is met De Hoop Scheffer. Met name moet de Europese Unie (waarvan de leden op drie na dezelfde zijn als de leden van de Navo) voor hem het forum zijn voor politiek overleg, niet de Navo.

De kwestie werd gisterochtend ook aangekaart op het onderhoud tussen premier Guy Verhofstadt en president George Bush. Verhofstadt haalde daar weer zijn voorstel boven om geregeld een informeel overleg te organiseren, zonder agenda en zonder de bedoeling te beslissen, tussen de VS en de Europese Unie. Verhofstadt verwijst daarvoor naar de informele bijeenkomsten van de EU-landen, de zogenaamde „Gymnichs”, genoemd naar het Duitse stadje aan de Rijn waar de EU voor het eerst zo'n vergadering heeft gehouden. President Bush noemde het idee een „interessant spoor” om „ideologische discussies” binnen de transatlantische relaties tussen de Navo en de EU te vermijden.



De politie was bijzonder waakzaam, bij de Amerikaanse ambassade waren schepre veiligheidsmaatregelen genomen. © herman ricour

## „Bush is niet genoeg Amerikaan”

Van onze redacteur  
Guy Franssen

BRUSSEL — De betoging was bontgekleurd en zeer gevarieerd, maar met 3.500 tot 4.000 manifestanten scharden ze zich maandagavond voor de Amerikaanse ambassade wel achter dezelfde boodschap. „We zijn niet anti-Amerikaans, maar willen wel een ander Amerika.” Een Amerika dat volgens de betogers fout handelde door Irak binnen te vallen, fout zit door het Kyoto-verdrag niet te tekenen en door de mensenrechten niet te respecteren.

Ludo Abicht, een paar weken geleden nog door Vlaams minister Marino Keulen als „wijze” aangeduid om de inburgeringscursussen voor nieuwkomers te definiëren, vatte de kern van de betoging samen. „Bush is niet genoeg Ameri-

kaan. Ik kan het weten, want ik heb twintig jaar in de Verenigde Staten gewoond en mijn beide kinderen hebben het Amerikaanse staatsburgerschap. Mijn Amerika is het Amerika van Jefferson. Een Amerika dat opkomt voor bescherming van burgers en een sterke rechtsstaat verdedigt. Ik stel vast dat de sociale en juridische verworvenheden van dat Amerika nu worden afgebroken. Dat wil niet zeggen dat ik anti-Amerikaan ben, ik ben wel anders-Amerikaan, net zoals de andersglobalisten.”

De protestactie had maandagavond veel weg van zo'n betoging van andersglobalisten. Leeftijden allerhande, van mei '68'ers onder wie nog altijd de hyperactieve PvdA'er Kris Merckx, tot zeer jong. Kleur langs alle kanten in de vlaggen, kleur op de gezichten, met een opvallende delegatie uit Iran.

De betogers hadden op geen slogan gekeken om Bush duidelijk te

maken dat hij moet bijsturen, en dat ging van ludiek tot vrij bits. Amnesty International had affiches die veel weg hadden van de boodschap die op sigarettenpakjes staat, waarbij het 'bijzonder schadelijk voor de gezondheid' werd vervangen door 'zeer schadelijk voor de mensenrechten'. De organisatie had ook wat van haar manifestanten in een oranje werkpak gestoken, verwijzend naar de gevangenen in Guantanamo. „We hekelen hier dat Amerika zich boven de internationale rechtsregels zet. De gevangenen in Guantanamo mogen hun advocaten of familie niet zien, tegen sommigen is er na drie jaar gevangenschap niet eens een klacht ingediend”, zei directeur Jan Brocatus.

In de Guimardstraat stond een indrukwekkende rij manifestanten met borden die alle landen moesten voorstellen die de Amerikanen sinds 1945 gebombardeerd hebben. Twintig in het totaal, volgens

de actievoerders. „Texas is missing an idiot”, afficheerde een individuele manifestant dan weer. „No Bush-hit”, luidde het in andere woordspeling.

Langs politieke zijde hadden SP.A, PS, Groen!, Ecolo en Spirit aangekondigd aanwezig te zullen zijn. SP.A-fractievoorzitter Dirk Van der Maelen murwde zich een weg tussen de betogers net als zijn collega's Hans Bonte, Anissa Tamsamani, Ludo Sannen en Caroline Genez. Maar het was de Spirit-delegatie die als politieke blikvanger gold. Met voorzitter Geert Lambert, kamerlid Stijn Bex, gewezen Europees parlamentslid Nelly Maes en veel vlaggen liet Spirit zich gelden als groep.

## 3.500 BETOGERS TEGEN BUSH IN EEN SFEER VAN ANDERSGLOBALISME

De manifestanten hielden ook een korte sit-in en namen twee minuten stilte in acht ter nagedachtenis van alle slachtoffers in Irak. En toen mochten ze weer naar hartelust lawaai maken. 11.11.11 stoffeerde dat nog met trommels. En telkens als op de kleine Ring een tegenmanifestant met een wagen met Amerikaanse vlag voorbijreed, was er nog meer rumoer.

De politie was bijzonder waakzaam en had op geen mannetje minder of meer gekeken, tot en met een rijkswachthelikopter die boven de betoging cirkelde. Bewakers op daken aan de overkant waren voor de betogers dan weer overburen om naar te zwaaien.

Er waren uiteindelijk helemaal geen incidenten, het waterkanon kon rustig achterwege blijven, en agenten die een halfuur voor aanvang van het protest nog in schijngevechten hun wapenschilden uittesten, hoefden die niet in het echt te gebruiken.

Omdat ze tegen Bush gericht was, kreeg de manifestatie ook internationale media-aandacht. Het krioelde van de internationale tv-stations, met het Amerikaanse ABC op kop, dat wat graag meningen van de Belgische betogers registreerde.

Wandelen  
in Wales?  
www.andersreizen.be/wales